

CAO News 10

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 2, číslo 10

Říjen 2000

O SÓLOLEZENÍ

Peter
Croft

„Zlézání velkých stěn představuje úžasnou kombinaci vzrušení a poctivosti a dokonalého využití všeho, co může lezení nabídnout. Zdá se mi, že není reálné, aby tento druh věci byl volně k mání. Jak jen může taková spousta vzrušení nic nestát a ještě ke všemu být legální?“

V tomto čísle

Co nového v CAO Děčín
Vysoké Tatry
Dolomiti – trochu jinak
Cyklistické časovky CAO
BOLIVIE - PERU
Jó, to jsem ještě pil
Střípky
Nové cesty
Pozvánka na sportovní akce
Okénko HK Varnsdorf
Čeká nás a další...

V PLOTNÁCH SZ HŘEBENE NA VÝCHODNÍ ŠTÍT KLASIF.:VI A2, VYSOKÉ TATRY, SLOVENSKO

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Na oddílové schůzi ve středu 13. září, jsme kromě jiného měli na programu i dopis ČHS, ve kterém předseda svazu vyzval všechny horolezecké oddíly, aby se vyjádřili k navrhovanému prodeji jednoho z objektů v Ostrově. Nakonec jsme se přiklonili k názoru, že chata by se prodávat neměla. Alespoň zatím ne. V tomto smyslu jsem pak poslal Jiřímu Novákovovi faxovou zprávu:

Fax

Ahoj Jirko,

Včera jsme měli členskou schůzi, kde jsme přijali stanovisko k prodeji jednoho z objektů v Ostrově. Naše stanovisko je NEPRODÁVAT.

Tak, jak je formulovaný Váš dopis, to vypadá, že chatu prodat je jediné rozumné řešení. Chybí nám ale komu a za kolik.

Já jsem ten dopis faxoval i majitelům, kteří provozují v Ostrově kemp a hospodu a taky jsem se tam byl podívat, v jakém je to stavu. Obě chaty víceméně fungují. Lze se tam ubytovat a v jedné (bývalý majetek HO Rudolfova huť) funguje noclehárna pro horolezce za levný peníz.

Všeobecně tady panuje názor, že pokud by se to prodalo někomu, kdo by to zachoval jako horolezeckou chatu, tak je to v pořádku, ale bojíme se, že se to prodá přes někoho Němcům a bude z toho jakýsi penzion pro luftáky. Majitelé kempu v Ostrově by to za určitých podmínek také koupili a provozovali.

To je zhruba všechno - usoudili jsme, že lepší bude TEĎ neprodávat.

Znáš tedy naše stanovisko a chtěli bychom Tě požádat o případné další podrobné informace. Pokud možno přes E-mail: sbddecin@volny.cz.

S přátelským pozdravem

Jiří Chára
CAO Děčín

Září bylo ovšem nabitě mnoha dalšími akcemi. Na začátku měsíce jsme lezli na Eigrú a v Dolomitech (viz. CAO News 9), v druhé polovině v našich oblastech. Proběhla podzimní část **cyklistických časovek na 100 km a do vrchu**, zabezpečili jsme (společně s Jardou Uhrem z HK Děčín) sportovní lezeckou akci pro mezinárodní setkání **Křesťanské mládeže**

z Německa, Polska a Čech, probíhalo natáčení celovečerního filmu **Horská koza** (BOMBA!) ve vlastní produkci atd.

Do oddílu se hlásí noví adepti – mezi nimi například **Šárka Jirkalová**. Zdá se, že zde pozvolna dochází ke generační výměně – Láďa Pittbul Jirkal se již několik měsíců neukázal na žádné akci (staví dům), a tak jej zřejmě vystřídá dcera. Podle toho, co nám předvedla v Anglickém parčíku, to bude náhrada více než rovnocenná.

Podzim se přihlásil překrásným počasím, uvidíme co přinesou dny příští...

Nezapomeň - příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu, 1.11.2000 v pravidelném čase na pravidelném místě. Přijď i TY !!!

Vysoké Tatry

Slovensko

Jan Horáček Horák
CAO Děčín

Ve čtvrtek 17. 8. vyrážím s Hrozou do Tater. V plánu máme tři cesty: Obrovský kout, Pochylého plotny a Žluté střechy. Vše na Kežmarský štít.

EC má „jen“ 25 minut zpoždění, a tak je vše v pohodě. Ve vlaku přisedáme ke krásné blondýnce. Po 5 minutách je mi jasné, proč je na ně tolik vtipů. Holka byla stopem v zemích Beneluxu, a tak je o čem povídat. Dokonce s náma přisedá na LABOREC a jede až do Ostravy.

Ráno naše cesta vlakem končí v Tatranské Lomnici. Dál už plánujeme jít pěšky až pod Kežmarský štít. Kopec a vedro nás však přesvědčuje o tom, že lanovka není zas až tak špatná věc. Každý vyplázl 2 kila. No nekupte to. Alespoň jsme ušetřili minimálně 3 hodiny a spoustu energie. Do Obrovského kouta nastupujeme okolo poledne. Předbíháme dva Poláky, kteří později pro obtíže z cesty uhýbají. Klíčová délka je za 6-. Je v ní spousta skob. Asi tak po půl metru. Cesta je jasná i po stránce orientace. A tak není co řešit. Je pravda, že to říkám z pohledu lezce bez báglu. S krysou bych se nečapal. Poslední délky dolézáme sólo.

3.7.2000 – Východní štít nad Železnou branou, SZ hřeben VI A2

Večer v bivaku potkáváme Ondru Humla s parťákem. Lezli Žluté střechy a prej je to docela darda. Na štandu klíčové délky

jsou vytlučený skoby, a tak není o co stát. Kupujeme od nich průvodce RP v Tatrách a loučíme se.

Druhý den nastupujeme do Pochylého. Po 300 metrech sóla, tak za 3 začíná lezení. No pro mě začalo už na zemi. Na takovou vejšku nejsem zvyklý, takže mi Libor i s bágem utíká. Cestou nás dolézají dva tatranci, a my je pouštíme. Klíčová dýlka je zase super odjištěná skobama. Jedná se o přežení převisu do hladké plotny. Ještě v lehkém terénu mi ujíždí noha (na stupu tak 5x5 cm) a padám. Strašně jsem znejistěl. Spadnout z takového stupu se mi snad ještě nestalo. Jsem nasranej, že to není na OS. Dolézám k převisu a okukuju ho. Nechávám se spustit, stahuju lano a jdu do toho znovu. Jenom vystrčím hlavu nad převis a chytám se expresky. Prostě na to nemám. Nechce se mi bojovat. Hlavně ani nevidím způsob, jak by to šlo nějak rozumě přelízt. Kašlu na to a hákuju ke štandu. Libor, ale způsob vymyslel a s odsednutím to i s bágem přelízl. Co dodat...

Pět dýlek slanění a večere. Žlutý střechy nemají po mém neúspěchu cenu, proto se stává náhradním plánem Hokejka na Lomničák. Vyrážíme ještě večer. Na Lomničáku kufrujeme a na observatoř dolézáme žlabem pod vjezdem lanovky až v půl jedenáctý. Bylo to docela drsný. Na oslavu přežití si dáváme s odsluhou lanovky a s hvězďáři frťana pochybné pálenky. Protáhl se to až skoro do tří... Libora bolí ráno hlava a já jsem nevypal. Pod stěnou koukám do popisu cesty, ale nevnímám. Nástup jsem netrefil asi o 30 metrů a cestou jsem se seknul ještě dvakrát. Klíčové místo je fakt docela těžký, ale zase přejištěný skobama, tak po 40 cm. V cestě jsou nové štandy vždy z 2 borháků. Jeden je i postupový. Lezeme to v rekordně dlouhém čase pěti hodin. Pohoda musí bejt. Ještě večer se přesouváme na Popradské pleso. Tam mám ve středu sraz s bratrancem Petrem a kámoškou Lenkou.

V pondělí jdeme na malý výlet na Ihlu v Ostrve. Máme lano, ale je úplně zbytečné. Z vršku je super pohled na pleso a do okolních dolin. Libor večer odjíždí a já přemejšlím co dělat.

V úterý vstávám ve dvanáct a vyrážím na Risy a k Hincovým plesům. Doporučuji plesa neobcházet. Je to strašná pakárna. Ve středu má Petr dorazit mezi osmou a devátou, ale já se z postele vykopal až po desátý, a tak se stalo, že na mě čekali hodinu a půl za mírného mrholení před chatou. Bágly necháváme na chatě a jdeme znovu na Ihlu v Ostrve. Večer pak do Zlomiskové

Východní štít nad Železnou branou, SZ hřeben VI A2

doliny, kde bivakujeme. Stáváme v 11 a lezení je dvouhodinová záležitost. (Lezli jsme na Východní štít nad Železnou branou SZ hřeben.) Zbytek dne jsme proflákali.

Ráno se přesouváme do Rumanovi doliny. Počasí je nejistý, takže necháváme bágly v bivaku a jdeme na Popradský a na Rysy. Začíná pršet a vejš i sněžit. Fouká ukrutný vítr a je -5°C. Petr s Lenkou jsou za chvíli mokří. Já jsem celý v GORE Texu, a tak pohoda. Lenka zůstala pro zimu a mokrý na chatě. My jsme vylezli a slezli celkem rychle. Cestou nahoru jsem nesl nějaké polce batoh jako krávu. Byla dost na dně. Cestou dolů si dáváme na chatě grog a sušíme. Na Popradským sušíme znova a večeríme. Asi v deset vyrážíme s jednou čelovkou a za deště a sněhu do bivaku. Po hodině to vzdáváme a vracíme se na Popradský. Prostě se to nedalo. Nebo dalo, ale blbě.

Ráno vidíme plno (až 8 cm) napadaného sněhu. Necháváme Lenku na chatě a jdem pro bágly. Je kosa a mlha, že není vidět na 10 metrů. Tak se stalo, že jsme trochu

minuli dolinu, ve který jsme měli bágly. A to jsme tam chtěli jít v noci s jednou baterkou. Bágly byly totálně namrzlý a zasněžený. (Kromě mého. Já ho měl v igelitovém pytlí. Trik pochycenej od Petra Štěpána.) Přebalili jsme věci do dvou bágů, jak rychle to šlo (přitom jsme se divili, co všechno si s sebou Lenka nenese: velkou hygienickou tašku s malovátkama a vodičkama na ksicht, trychtýř na nalévání čaje, asi desatery ponožky a haldu dalších krávovin. Kdyby tam nebyl Petr, tak jí toho půlku vyházím a bágl bych jí přinesl poloprázdněj) a mazali jsme dolů. Na Popradským jsme přes noc usušili a ráno jsme vyrazili do Batizovské doliny.

U Batizovského plesa nás odchytili TANAPÁCI, že prej na lezení na Batizovák je už pozdě, a že máme karimatky a věci na bivak a že je tam sníh atd. A že prej máme jít pryč. Po chvílce hádání jsme to vzdali. Lízt se stejně moc nedalo, protože plotny byli fakt trochu pod sněhem. Museli bychom den čekat než to sleze a to nebylo nijak jistý. Přes Slezskáč jsme došli do Starýho Smokovce, kde jsme skončili na salátě a po dohodě i v „bivaku“ na verandě. Ráno se rozcházíme. Petr s Lenkou jedou do Prahy stopem. Já jsem moc pohodlněj, a tak jsem si radši počkal do půl šestý na vlak. V Popradě jsem potkal nějaký známý, a tak to čekání celkem uteklo.

Ráno jsem byl v šest doma naloženej ve vaně se skvělým pocitem perfektně prožitý dovolený.

Jo a tímto bych chtěl poděkovat VŠEM, kteří mi k tomu pomohli.

Libor a Michal

Dolomiti – trochu jinak.

Jan Josef Palivec
CAO Děčín

Po zjištění, že dvě lana nemají pátý konec, jsem se mohl naštvat a zneřádnit tuto poznávací expedici všem okolo sebe. Naštěstí existují i jiné možnosti, proto přišlo rozhodnutí poznat krásu Dolomit z jiných pohledů - výstupem nikoli na vrcholy, ale pouze do sedel.

U jezera Fedaira pod Marmoladou jsem si na protějším hřebeni vyhlídl sedlo s chatou Luigi Gorsa ve výšce 2.511 m s vrstevnicovou vyhlídkovou trasou nad jezerem. Cesta vedla po lukách mezi stády ovcí, koz a koní do sedla. Noční bouře však strhla část vyhlídkové trasy, to vedlo k podstatnému zkrácení túry.

Potom následovaly další výstupy z tábora u chaty Vajolet do sedel u Torri di Vajolet, kde lze s rukama v kapsách nastoupit do výšky srovnatelné s vrcholy okolních věží. Druhý den následoval rychlý sestup ze sedla Kesselkögelu pro nepřízeň počasí, proto jsem si udělal kratší výšlap východní stranou údolí Gardeccia. Na závěr, kdy se zlepšilo počasí přišel výstup do sedel na západní straně údolí Gardeccia s překrásným výhledem na ledovec Marmolady.

Během těchto cest jsem vystoupal až do výšky 2.752 metrů nad mořem. To je můj osobní výškový rekord.

BOLIVIE - PERU

AUTOR: VĚRA BICENOVÁ

Nejsme žádní horolezci, ale když jinak Horáček nedá, zde Vám předkládám pár řádků o této zemi plné pěti až šestitisícových vrcholů, neúrodné náhorní plošiny a také džungle (kam se však podíváme až někdy příště).

Když Honzu (mého manžela) popadla myšlenka navštívit tuto vzdálenou krajinu, v duchu jsem zajásala, i když se mi to zdálo velmi neuskutečnitelné. Ale bylo to vskutku jednoduché - koupili jsme letenky, průvodce, dvě mapy (víc jich neexistuje ani v Bolívii), na 5 týdnů jsme zajistili děti a vyrazili jsme.

Let trval dlouhých 30 hodin, ale Brazilci se o nás vzorně starali (přisun tekutina a potraviny byl neúměrný velikosti našich žaludků), a ke konci nás za totální ztuhlost odměnil pohled na Rio de Janeiro a obzvláště pohled na holé hnědé Andy, lemované náhorní plošinou zvanou Altiplano. I přistání ve výšce 4.100 m.n.m. je jistým zážitkem, protože letadlo se při přistání v této výšce chová trochu divoce a letiště v La Paz (neoficiálním hlavním městě Bolívie) téměř z výšky není vidět, jak je malé - připadalo nám, že přistáváme mezi samé hliněné domky někde uprostřed louky.

La Paz je velká kotlina (rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším bodem je 600 m), ve které žije přes milion obyvatel (a ti všichni jsou snad zrovna venku v ulicích), a kde snad ve všech uličkách jsou trhy, trhy a zase trhy. Vše je zde velmi neuspořádané, auta na sebe troubí (platí zde právo silnějšího) a snad ani jedno není pro soukromé potřeby - všechna auta jsou určena pro přepravu osob a zboží všeho druhu (brambor, ovce, lamách kůží, kol ...) ať už uvnitř či na střeše. Přesto jsme si tuto „džungli“ hned na druhý pohled zamilovali (na ten první jsme byli spíše šokováni a zmateni).

Po dvou dnech strávených v La Paz bylo velmi příjemné přesunout se (jinak se cesta místní dopravou nazvat nedá, autobus se kodrcá rychlostí 30 km/h) do horské oblasti Cordilleras Real. Naším výchozím bodem na treky bylo městečko Sorata, ležící v nadmořské výšce 2.700 m.n.m. Hned druhý den ráno jsme vyrazili na náš první trek (Illiampu Circuit) a v totálním horku a se vši bagáží jsme celý den šlapali do výšky 4.100 m.n.m., kde není žádný sníh, jen všude samé lamy a kde jsme také rozložili v rychlosti stan, protože v této krajině se v 6 večer stmívá a teplota klesá pod bod mrazu. Další den jsme se dostali na sedlo Abra del Illiampu ve výšce 4.800 m.n.m., ze kterého byl nádherný výhled na celou oblast i na nepřilíši vzdálenou horu Illiampu (6.368). Zde nás však zastihl nedostatek aklimatizace v podobě bolesti hlavy a žaludku, a tak jsme další den pomalu ale jistě s pomocí mate do coca sestupovali do potřebných nížin - do Soraty.

Po příjemném odpočinkovém dni v Sorate jsme vyrazili na další čtyřdenní trek k Lagune Glacial (5.100), která byla

nádherně zamrzlá a kde jsme za dobu pobytu v této oblasti potkali také s prvními turisty (jinak je tato chudá, neúrodná krajina našťastí ušetřena návalům turistů, pravděpodobně díky své chudobě).

Po návratu do Soraty jsme se druhý den přesunuli do 100

km vzdálené Copacabany, ležící na břehu jezera Titicaca. Odtud jsme se na jednu noc vypravili na Isla del Sol (Ostrov Slunce), kde se podle místních legend narodil první Inka - Manco Capac (Bůh Slunce). Západ Slunce na tomto liduprázdném ostrově ve výšce 4.200 m.n.m. patří k jednomu z tisíce nejkrásnějších zážitků naší cesty.

Po pár dnech strávených na jezeře Titicaca jsme se přepravili do Cusca, turistického centra v Peru a odtud vlakem na známou Inca Trail (nejznámější trek v Jižní Americe vedoucí na Machu Picchu, jehož výchozím bodem je známý 88. kilometr - zastávka Qoriwayrachinau. Celý trek trvá 3 - 4 dny a není vůbec náročný. Pohybovali jsme se ve výšce 2.400 - 4.200 m. n. m.a na rozdíl od Soraty, zde se nachází velké množství turistů, obzvláště Američanů, kteří ke zvládnutí této cesty potřebují sebou nosiče, kteří jim vaří, staví stany, stolečky, záchody ... Po čtyřech dnech jsme měli těchto ukřičených „mladých, krásných lidí“ plné zuby. Čtvrtý den nám však při pohledu na Machu Picchu tak trochu poskočilo srdce. Zdá se to dosti neuvěřitelné vidět celou tu inckou nádhuru na vlastní oči. Prolézali jsme to tam několik hodin, místy to vypadalo jak neuvěřitelný labyrint. Avšak ještě ten večer jsme odcestovali (stojíce na jedné noze v uličce vlaku se stále veselými domorodci) zpět do Cusca, odtud znovu na jezero Titicaca a do La Paz (tato 300 km dlouhá trasa nám trvala několik dní).

Z La Paz jsme se vydali do národního parku Sajama, oblasti sopek ležící u chillských hranic. Sajama je nejvyšší hora Bolívie (6.542m) a leží v její nejchudší oblasti. Lide zde žijí ve slaměných chatrčích a živí se pastevectvím lam, i když tráva, kterou spásají, se podoba spíše bodláčí. V této kouzelné a opuštěné oblasti jsme se pohybovali asi týden, ale potom jsme se totálně hladoví a promrzlí vrátili zpět do La Paz.

Chacaltaya (5.600 m) byla posledním cílem našeho putování. Tato hora leží nedaleko od La Paz a je velmi lehce schůdná, avšak tato nadmořská výška, neuvěřitelně silný vítr a teplota asi minus 15°C udělala s člověkem své. Ale rozhodně to stálo za to, připadali jsme si tam hrozně malí, protože kam se člověk podíval, všude jen samé podobné hory, jen v dálce se tyčila zasněžená Illimani (6.440 m), která je údajně vyhledávána hlavně kondory.

Nakonec už jen návštěva vesničky Tiahuanaco, kde jsou ruiny inckého chrámu a místní kamenné sochy.

Zpět se nám vůbec nechtělo a jakmile to bude možné, tak se do Bolívie znovu vrátíme.

Pozdrav do Nebe.

Ahoj Slepíčáku,

tak všechno nejlepší k narozeninám! Neboj, nezapomněli jsme.

A jak se pořád máš? Jestlipak Vám, ten tam nahoře, udělal horolezecký nebe? Nějaký skály a hory, ze kterých se padá jenom do obláčků... ! Aby se vám nestejskalo po tom lezení.

Víš, když jsi tak nečekaně odešel tam nahoru, k Němu, myslela jsem, že se v životě už do Ostrova nevrátím, ale dokázala jsem to. A teď si tam občas sednu, tam k Tobě, pod tu skálu, a vzpomínám. Pak utřu slzu a jdu zpátky za lidma a jenom doufám, že s nám tam u Pána Boha zařídil protekci, a že díky Tobě kolem nás poletujou andělíci strážníci. No, tak se měj. A pozdravuj tam všechny. Chybíš nám, kamaráde...

Ahoj, Jarka

Říjen, 2000

**Vráťa Bečvář – Slepíčák, narozen 11.10.1953
tragicky zahynul v Ostrově, 25.7.1992**

Cyklistické časovky CAO Děčín

Podzimní část...

1. Časovka na 100 km.

V neděli 24. září 2000 se jela cyklistická **časovka na 100 km**. První z podzimní části cyklistických časovek pořádaných našim oddílem. (Pro připomenutí - v jarní části zvítězili Karel Hofman v časovce na 100 km v čase 3:23:38 a v časovce do vrchu Jiří Chára časem 49:02.)

Přes téměř ideální počasí se nás na místě srazu, na Východním nádraží, sešlo žalostně málo – pět startujících, jeden rozhodčí a dvě divačky – povzbuzovatelky (omluvil se pouze Jaromír Pospíšil a Zdeněk Vaishar).

Přesně o desáté hodině bylo odstartováno a **Milan Cestr**, jako hlavní rozhodčí, vypustil na trať první závodníky – jedinou ženu, **Lenku Chárovou** a současně prvního z mužů **Petra Štěpána st.** Po dvou minutových odstupech odstartovali další: **Jiří Chára, Jaroslav Uher a Petr Štěpán ml.**

Zatímco Lenka měla první místo už od startu jasně (přesto zlepšila svůj čas o více jak 16 min.!), mezi muži vypukl očekávaný boj od prvních kilometrů.

Nejvíce sil měl nakonec **Petr Štěpán mladší**, který dojel do cíle ve skvělém čase 3:12:50! Jako druhý projel cílem další ze Štěpánů - **Petr Štěpán st.** (pěkný výkon a osobní rekord) a třetí **Jaroslav Uher**, také ve velmi solidním čase (jak Jarda přiznal v cíli, časovku trénoval ještě týden před startem, kdy ji zajel dokonce o 3 minuty rychleji!). Jako poslední dorazil **Jiří Chára**, který krutě podcenil technickou přípravu bajku a zklamaně musel konstatovat, že rčení „co nejde silou, jde ještě větší silou“ nemusí platit vždy.

**Všem zúčastněným gratulujeme!
A náš dík samozřejmě patří Milanovi Cestroví za pomoc s organizací. (foto)**

Výsledková listina - Časovka na 100 km

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Štěpán Petr ml.	AKS Děčín	1973	3:12:50	31,09	Silniční
2.	Štěpán Petr st.	CAO Děčín	1946	3:24:50	29,27	Silniční
3.	Jaroslav Uher	HK Děčín	1942	3:33:07	28,17	MTB slíky
4.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	3:36:28	27,78	MTB drapák

Výsledková listina - Časovka na 50 km

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Chárová Lenka	CAO Děčín	1964	1:53:01	26,55	MTB drapák

2. Časovka do vrchu.

Hned v úterý 26. 9. se jela druhá časovka podzimní části – tentokrát **do vrchu**. Trať této časovky je velice krátká – pouhých 13,5 km – zato však s velkým převýšením. Start byl opět od restaurace Na Kovárně v Nebočadech, cíl na Bukové hoře.

Jako první startovala jediná dáma – **Jindra Vlčková** (KOB Děčín) společně s prvním z mužů a po dvouminutových odstupech vyráželi do nekonečného stoupání další. Jelo se ve velice příjemném počasí a na doraz – o vítězství i tentokrát rozhodovaly vteřiny.

V těžkém závodě zvítězil **Pavel Pavouk Černý** z CAO Děčín v čase 45:05 a to stylem „VENI – VIDI - VICI“. Jen jakoby mimochodem si odskočil z práce rovnou na závody, v dlouhých teplácích, mikině, s blatníky a sedačkou na kole a na zádech s batohem. Hm, když to někdo umí, tak to prostě umí.

Jen třicet vteřin za ním, skončil **Honzá Bicenc** – čas 45:35.

V kategorii ženy a dorost se blýskl výborným výkonem **Petr Vlček mladší**. Jeho čas (55:37), je na dorostence opravdu skvělý. Velké zlepšení předvedla **Jindra Vlčková** – oproti jarní časovce se zlepšila téměř o 8 minut!

Vyhodnocení a vyhlášení výsledků proběhlo po sjezdu z Bukové hory v restauraci Na kovárně, kde jsme pak strávili příjemný podzimní podvečer nad sklenicemi oroseného a sklenkami výjimečně hořkého...

Na závěr si neodpustím jednu kousavou poznámku – před jarními časovkami se někteří jedinci vymlouvali, že se konají „moc brzy“ a že ještě nemají nic najeto. Proč tedy nepřišli teď, to nám zůstalo záhadou. (Záhadou?)

Výsledková listina - Časovka do vrchu - muži

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Černý Pavel	CAO Děčín	1966	45:05	17,99	MTB
2.	Bicenc Jan		1967	45:35	17,79	MTB
3.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	48:44	16,62	MTB
4.	Vaishar Zdeněk	CAO Děčín	1957	54:31	14,86	MTB

Výsledková listina - Časovka do vrchu – ženy a dorost

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Vlček Petr ml.	KOB Děčín	1987	55:37	14,59	MTB
2.	Vlčková Jindra	KOB Děčín	1964	1:04:17	12,60	MTB

-jch-

Základní údaje o CHKO Labské pískovce Protected Landscape Area Labske piskovce

Správa CHKO

Dlouhá jízda 1257, 405 01 Děčín 1
Kont. e-mail: schkolp@space.cz
Telefony: 0412 / 518 202

Správa CHKO má 10 zaměstnanců, z toho 2 strážce. Správa podléhá Správě CHKO České republiky řízené Ministerstvem životního prostředí ČR.

U Správy Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce (CHKO) je možno obdržet informační materiál a dle kapacity zajistit letní ekologickou výchovu mládeže.

Ve vlastní CHKO Vám navíc rádi poradí strážci CHKO, či lesní personál.

Rozloha: 324 km²

Vyhlášena:

1972 (výnos MK ČSR čj. 4946/72 ze dne 27.6.1972)

Základní hornina:

kvádrové pískovce, na okrajích žula, jednotlivé čedičové výlevy

Nadmořská výška:

115 m (Labe ve Hřensku) až 723 m (Děčínský Sněžník)

Průměrná roční teplota: 6 až 8 °C

Průměrné roční srážky: 600 až 900 mm

Počet obyvatel celého regionu CHKO:

kolem 35 000 (převážně na vesnicích)

Sousední CHKO:

Lužické hory, České středohoří

Sousední národní park v Německu:

Sächsische Schweiz

(Podle webové stránky CHKO připravil Chára)

JÓ, TO JSEM JEŠTĚ PIL, aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát...

V dobách, kdy jsme se více družili, bivakovali a posedávali po lezení u ohničků ve skalním království, vyprávěly se příběhy lezců. Mobilová doba příběhům nepřeje. Vyprávění se smrsko na přijetí esemesky a příběhy upadají pomalu v zapomenutí.

Aby se tak nestávalo, k tomu by měla sloužit naše rubrika s názvem – JÓ, to jsem ještě pil, aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát. Nebojte se zveřejnit svoje úlety, po letech se stávají balzámem, který osvěží horolezeckou, osmami ztýranou duši.

Zde vám nabízíme další příběh:

Jelito

AUTOR: PETR ŠTĚPÁN

Ženil jsem se v sobotu. V úterý se konala schůze našeho oddílu. Uznáte, že to byla skvělá příležitost, jak s horolezci zapít svobodu.

Mnoho času nezbyvalo, a tak paříme jako o život. Z hospody nás vyhazují o půlnoci. Já a Piskoř bydlíme na druhém konci Děčína. Klopýtáme přes most a Tyršovkou domů.

Náhle se před námi vynořila Národní kavárna. V prvním patře pulzoval noční život. Zvoníme na vrátného. „Máme plno, sypte domů“, zněla odpověď starého Vorlíčka. Jenomže, milý Vorlíčku, na horolezce nemáš!

Ze zadu stojí lešení, vylezeme do patra, oknem skočíme na pánský záchod a posekáno. Skutečnost byla jiná, lešení bylo zbourané. Ve světlíku se na nás šklebilo otevřené, do noci svítící okno. Světlík má jak známo tři stěny, šířka asi metr. Bez zaváhání komínujeme vzhůru, já první, Piskoř za mnou. S přibývajícím výškou se mě začaly prosmekávat nohy. S vypětím všech sil dosahuji okna, ještě jedno tempo a hup, půlka těla se vklonila do místnosti.

Místnost nebyla pánský záchod, ale kavárenská kuchyň, ve které seděli čtyři esenbáci (psal se rok 1972) spokojeně popíjející půlnoční kafičko. Jako v pohádce zvířátka a loupežníci, kozel v okně a loupežníci zděšeně civí. Opak byl pravdou, zděšeně civím já.

V mžiku házím zpátečku, jen koutkem oka stačím zahlédnout jak esenbákům naskákali ty placatý čepice na hlavy a říti se z kuchyně ven. Po schodech dolů, oběhnout barák a „vzdejte se, nic se vám nestane“. Nastal boj o vteřiny, komínuji zpět, asi v polovině se mi smekly nohy, padám na Piskoře, oba získáváme náskok za cenu boulí a modřin.

Okamžitě nasazují běh, mažu k radnici zatáčím doleva a Křížovkou směr k bráně. To už za sebou slyším dupat esenbáka, který zbaběle křičí chyťte ho! Jakýsi noční strejda uposlechl rozkaz a chtěl mě zadržet. Pěstí naznačuji, že se nedám, tak raději zacouval. Za kostelem vpravo, schody a už je tady rovinka okolo rybníka k poliklinice. Mám náskok, za poliklinikou lstivě skáču do keřů a přikrčen se mačkám k zemi. Esenbák proběhne a já vítězně odkráčím na kutě. Opět je všechno jinak. Na hlavě mám bílou čepici která září do tmy jako maják. Esenbák přiběhl, šlehl mě přes hřbet pendrekem a

už mě tahal z roští. Vtom přijela Volha (to bylo takové ruské auto) strčili mě tam a začal výslech.

Tři esenbáci kteří seděli v autě byli už fotři v letech. Vyslechli si můj příběh, měli dobrou náladu, a tak mě po chvíli pustili. O Piskořovi nevěděli. Jak jsem ho v pádu srazil, nezaváhal a skrčil se ve sklepním okénku. Esenbák se pustil za mnou a Piskoř šel domů.

V sobotu na radnici říkám své „ano“ s jelimem na zádech.

Nové cesty

Labské údolí

OD NAŠEHO STÁLÉHO DOPISOVATELE (VAISKA).

Březnová věž: „Strach má velké oči“ VIII

Fany Hochwalder a Zbyněk Homola

9.9.2000

Zcela vlevo v údolní stěně podél spáry a šikmo doleva do kouta, tím k BH. Traverz šikmo doleva a stěnou přes převisy k 1. kruhu. Stěnou přímo, pak vpravo ke 2. kruhu. Stěnou ještě asi 1,83 m nahoru a pak dolů.

Ústecká věž: * „Šach - mat“ VIII

Pítrš L. x Fany H.

9.9.2000

Vlevo v z údolí Labe stěnou přes 6 kruhů do římsy a doleva ke slaňáku.

Blueberry Hill: „Termitiště“ RP VIIIb

Pítrš

17.9.2000

Cestou, co v ní bydlí mravenci, několik metrů vzhůru a poté stále vlevo od ní přes 4 BH. Celá cesta je udělána poctivě seshora a komu se to nelíbí, ať mi prdel políbí.

Jánošík: * „Vyhlídkový let“ RP VIIIa

Pítrš Laštovička x Milan Krauskopf (dávno tomu), Fany Hochwalder

17.9.2000

Vlevo od „Červené spáry“ stěnou přes 3 BH ke kruhu „JV hrany“. Touto cestou dále směle k vrcholu. Od 1.BH se to leze obloučkem zleva.

Růžová věž: „Peklo na zemi“ X AF

V.Šatava x J.Havel

19.9.2000

V údolní stěně zprava k 1. k přes převis ke 2. a 3. k mírně zleva ke 4. k. Přímou přes převis a 5. k. Ke kruhu cesty „Bílá oblaka“ a tou libovolně na vrchol.

Citadela: „Komplex méněcennosti“ RP IXc

Pavouk a Říša

24.9.2000

Stěnou vlevo od „Tlamolepu“ přes 7 BH.

Počátkem babího léta se ke své Indiánce vrátil „Bílý otec“ a přinesl jí celkem 7 BH.

-vaiska-

Divadelní hra Pohádka Mláď

V minulém díle jsme se seznámili s hlavními hrdiny Pohádky mláď prostřednictvím jejich korespondence z vojny a po návratu z ní z dění v horolezecké klubovně. Děj jsme opustili monologem Durandona. Nyní vám přinášíme další dva obrazy v nichž na scénu kromě jiného vstoupí i půvabná, lezení chtivá, dívka Grizela.
Příjemnou zábavu!

3. OBRAZ (LESNÍ KONCERT - Marina, Durandon)

I. VÝSTUP

(dialog Mariny s Durandonem o nebezpečí a černém pasažérství)

Durandon: Tak přijde boj, kdy útek máš,
navlečeš zbroj, ten příběh znáš,
v tvém mozku spoj, ti řekne: smaž,
přestáváš s hrou, no tak se snaž.

Marina: Mám ráda kvas, kdy pryč je stesk,
kdy držím čas, a získám lesk,
a vzal to dřás, a prásknul blesk,
teď prosím vás, díky za potlesk.

Durandon: Já častokrát, černý pasažér,
s volností, kamarád,
znal jeden směr, okolností,
pak donucen, doved jsem se smát.

Marina: Já mnohokrát, nehrála fěr,
pak slabostí, láskou snad,
podlehla jsem, s bolestí,
když přišel den, šla jsem spát.

(blíží se lidé se psem)

Durandon: Teď pozor však, zas je tu věc,
tu všechen čas nesnáším přec.

Marina: Mám pocit, že, začínám žít,
bez tohohle, tož nejde snít.

II. VÝSTUP

(Marinino rozjímání v úkrytu)

(Durandon utíká a odlákává pozornost těch lidí, Marina zůstává v úkrytu.)

Marina: Já dlouho snila a teď to mám !
první věrné dobrodružství, dřábel sám,
přec není to tak černé !

Já v knihách žila, teď vím kam !
první náznak v podvědomí, svolná k hrám,
když jsme to my, tak berme !

Je rytířem, možná trochu směšným,
právě snad proto bude můj,
a jak jsem zvyklá, stůj co stůj,
dejte si pozor slečny !

V jeho pozorném doprovodu
život se stane bezpečný,
další nebudou neteční
"k mnou cílenému svodu..."

III. VÝSTUP

(Durandonovo rozjímání na útěku)

Durandon: Zvláštní je, že v těchto chvílích,
žiji více naplno
než v zdoluhavých pracovních milích,
kdy není pořád hotovo.

Nad lesem teď vyšly hvězdy,
mám nádhernou výhodu,
že k přírodě navracím se,
když v sobě hledám pohodu.

Vaše vzteklé obličej
na mně si nic nevezmou,
přijďte k ohni, ten nás hřeje...

Jako vaše obyčej,
co si světlo pletou s tmou,
pak z vás vůdce vinu smeje...

IV. VÝSTUP

(setkání Mariny s Durandonem)

(Durandon bloudí po festivališti a skoro si nevšimne Mariny)

Marina: Ach, snad se nemýlím,
není v módě říkat:
Můj statečný rytíři,
jak dopadl váš případ ?

Durandon: Já snad zešílím,
není v módě říkat:
jen se k vám nachýlím,
pak líbat vás a svlíkat.

(Marina je velmi překvapena, díky svým plánům však příjemně)

Marina: Byla jsem celá zoufalá,
ta chvíle věčnost trvala,
je však vážně zraněno
vaše chrabré koleno...

Durandon: Aniž by mě bolelo,
ti lidé byli tak podlí,
utíkali jako by hořelo
a tak vás nezatáhli do hry.

Marina: Ráda vám ho ošetřím,
jste navíc celý mokry,
láskou a citem nešetřím,
když vidím, že nejste mrtvý.

(Durandon usedá na zem a Marina mu obvazuje koleno šátkem)

Durandon: Já močál překonal,
ale pes začal kňučet...

(Marina mu přiloží prst na ústa, pak ho políbí, Durandon chvíli nepřítomně kouká a pak se s ní začne líbat, tím výstup končí, ale ze tmy se ještě ozývá Durandon)

Durandon: A jak jsem za sebou je hnal,
láskou mi v břicho začalo kručet.

Marina: Bojím se co bude dál,
které mě já bude víc slyšet.

V. VÝSTUP (Marinino překvapení)

(Marina ráno se sama prochází)

Marina: Já chtěla tě nejdřív svést,
snad musela jsem se splést,
místo tajných úkladů,
obraz tvůj mám před sebou,
srdce mé, stráž pokladu,
svíráš ve svých ramenou,
z takhle slabých základů,
nemohu být nevěrnou.

VI. VÝSTUP (Durandonovo okouzlení)

(Durandon taktéž ráno sám)

Durandon: Teď tu stojím v rozpacích,
kam se poděl hrdý smích,
rád se toulám po horách,
kvůli lásce, abych plách.

Krásné bylo tělo tvé,
teplé, štíhlé, voňavé...
mezi čím teď volit mám ?
vezmu tě do hor tam k nám.

4. OBRAZ (KLUBOVNA - Příchod Grizely)

I. VÝSTUP (pomlouvání Durandona)

Filius: Tak se mi zdá přátelé,
že náš chrabrý Durandon,
tvářil se tak kysele
až mě srdce bolelo.

Sofia: Taky jsem si všimla
úředního šimla
vsazeného ve tváři
jak panenka v oltáři.

Burusan: Durandon si létá v oblacích
než aby si hleděl věci svých.

Haténa: Zdalipak si všiml,
že je trochu mimo.

Lampardon: Jako si řeka plyne ve vodě
a každý kámen drží si polohu svou
nechce se mi věřit té náhodě,
že Durandon by byl výjimkou.

(náhle přichází nová dívka jménem Grizela)

II. VÝSTUP

(Grizela se představuje)

Grizela: Mé jméno je prosím, Grizela
a máte to tu moc pěkný
však původně jsem si myslela,
že najdu vás tady všechny....

Už dávno mi otec povídal
za dlouhých zimních večerů
o slézání strmých stěn a skal
a ať si tedy vyberu:

bud' život klidný, v mezích svých,
a proto také těžký,
anebo dobrodružství co neshoří jak vich,
odvahu, skály, kolo, běžky.

III. VÝSTUP (dialog Grizely se starou partou)

Burusan: To, že tu nejsme kompletní
je dáno věcí jedinou
jsou lidé vřelí a výletní,
a všichni by chtěli být hrdinou.

Ten kdo však pracuje pro úspěch
znalostí moc musí znát
a tady nepomůže žádný spěch
ale trpělivost se jich dohledat.

A tam, kde se znalosti dávají,
ne všichni lidé vždy bývají.

Grizela: A já si vždycky myslela,
znalostí praxí že pučí,
po skále, že leze se zvesela,
a tak se člověk učí.

Sofia: Jasně, že leze se po skále,
Haténa: kde ledový vítr skučí,
Filius: kde nejdříve už měl namále,
Lampardon: když chránit si zapomněl uši.

Burusan: A proto my tady v klubovně,
Sofia: proberem i ty případy,
Filius: které by ve volné přírodě
Lampardon: bez povšimnutí zapadly.

Burusan: Nehledě na to, že vymyslet
Sofia: musíme i další plány,
Haténa: jaký by to byl nudný svět
Lampardon: vymýšlet plány sami.

Burusan: Výsledky řádně zhodnotit,
Lampardon: při sklence dobrého moku,
Haténa: a pak se tolik nepotit
Filius: při následném kroku.

Burusan: Protože víme, že soutěžit,
Filius: je do jisté míry zdravé,
Haténa: když se nám podaří vytěžit
Lampardon: s výsledkem i údy ne-po-lá-mané....

IV. VÝSTUP (Burusanovo předvádění)

Burusan: Nejdůležitější je ve chvílích,
kdy visíš za konečky prstů,
vznést se na křídlech motýlích
a v nohách pocítit: rostu !

Nebo, když noha Ti ujíždí
a nemáš si kam stoupnout,
rukou se přidržet za hýždí,
v bocích se ladně zhoupnout.

Takových rad až šedesát
mohu dát jedno komu,
budete-li si slečno přát
doprovodit Vás domů ?

(*Burusanův návrh je směřován ke Grizele, ostatní, i když chtěli mít výhrady, včetně Grizely, vlastně souhlasí*)

NĚMOHRA (*Burusan s Grizelou odchází*)

V. VÝSTUP (pomlouvání Burusana)

Lampardon: To se tak v životě stává,
že právě ty neznalé,
ohloupne bezvadně,
kdo nejvíc rukama mává.

Sofia: Já si přesto myslím ale,
že mávání rukama není to pravé,
co osobnost dělá osobností,
když přejdeme z ctností do znalostí.

Filius: Přesto vyvolá dosti zlosti,
když ten co rukama mává,
má patent od moudrosti
a tady mu stydne káva.

(*přináší kávu pro Burusana, kterou si objednal než odešel*)

Hatěna: Vážení přátelé,
tvařme se vesele,
díky té Grizele,
už je nás zas méně.

(*pokračování příště*)

V ý r o č í

l i s t o p a d 2 0 0 0

Dne 2. listopadu oslaví své narozeniny (43) Rostislav Sedliský z HUDY sportu. Rosťo, hodně štěstí a mnoho pěkných cest Ti přeji kámoši z CAO Děčín.

Šestého listopadu oslaví své narozeniny (52) Ivo Fompe Nový z HK Děčín. Ivoši, všechno nejlepší a ať máš v Klubu přátel hor stále plno!

Patnáctého listopadu oslaví své narozeniny také Jana Pospíšilová z CAO Děčín. Jano, přejeme Ti všechno nejlepší!

Dne 28. listopadu oslaví své narozeniny (34) kamarád Ladislav Frajbi Freiberg z CAO Děčín. Láďo, tož všechno nejlepší a někdy se zase ukaž!

-jch-

Š U Š K Á S E ...

- Nic co by stálo za to, prohnat to bulvárem...

S T Ř Í P K Y

V 89-ti letech na Piccola Lavaredo

ITÁLIE, DOLOMITI
ZÁŘÍ 2000

Ve zralém věku celých 89 let zdolal ve středu 20. září bývalý armádní důstojník jeden z nejtěžších vrcholů v italských Dolomitech. Informovala o tom italská zpravodajská agentura ANSA.

Když Aldo Armati vylezl na 2857 metrů vysoký štít Piccola Lavaredo, uvázan na laně spolu s dalšími horolezci, řekl: "Myslel jsem, že to bude těžší."

Minulý rok na sebe Armati upozornil zlezením o 142 metrů vyššího štítu Grande Lavaredo (2999 m), nižší vrchol je však obecně považován za obtížnější lezení.

Už dnes Armati plánuje ke svým 90-tým narozeninám další, těžší výstup západní stěnou Lavareda.

Sušky

ANEB 5 HODIN V OBLASTI
JAN HORÁČEK HORÁK

V neděli 13. 8. jsme vyrazili na Sušky. Po půl denním cestování vlakem konečně dorážíme v pět pod skálu. Chvilí se orientujeme a od místních zjišťujeme, co lízt a co ne. Na rozlezení lezeme cestu Dva modré kroužky za 7 C. Lízt se ale nedá, protože skála má tak 60°C a prsty protestují. Ještě dávám pokus na nějaké nové cestě, ale marně. Proto hledáme cesty na další den.

S lezbou pokračujeme až večer. Poslední cestu dolézáme za tmy a na balení není skoro vůbec vidět. Měsíc praží o sto šest.

Už brzy po ránu je příšerné horko, a tak se přesouváme na Panták. Nemáme průvodce, takže lezeme cesty jen podle vzhledu. Od vedoucího horoškolky se dozvídáme, že to jsou cesty kolem 8a a jedno 9b.

Spíme přímo pod stěnou a ráno pokračujem v centrální stěně. Na doporučení místního maníka lezu krásné 8b po obrovských chytech. Na víc cest už nezbyl čas. Proto lezu ještě rychle TR jednu cestu na dotavení. Vlak by asi nepočkal.

Rusové v jižní stěně Lhotse

RUSKÁ EXPEDICE SE CHYSTÁ VYLÉZT V NEPÁLU NOVOU CESTU.
ZÁŘÍ 2000

O nesmírně odvážnou akci se chtějí pokusit ruští alpinisté, kteří se chystají vylézt novou cestu v super těžké jižní stěně osmitisícové Lhotse (8516 m), těsně sousedky nejvyššího Mount Everestu (8850 m).

Cestu chtějí horolezci vytyčit mezi Polskou cestou a cestou Sergeje Bershova, předpokládanou výstupovou linií si můžete prohlédnout na fotografii jižní stěny Lhotse na ruském horolezeckém serveru RiskOnline pod číslem 3. Vedoucí 15-členné expedice Mikhail Turkevitch, který mimo jiné 4. května 1982 uskutečnil prvovýstup JZ stěnou Everestu, nazývá tento výstup cestou 21. století nebo také "Ruskou diretissimou". Hlavním cílem je vylézt novou cestou na Lhotse a následně přetraverzovat na dosud nevytvořený vrchol Lhotse Middle (8414 m). Všechna patnáct členů expedice věří v průstup touto nesmírně obtížnou linií.

Neštěstí v severní stěně Eigeru

ŠVÝCARSKO
21. ZÁŘÍ 2000

Minulé úterý si světově proslulá a hrůzu nahánějící severní stěna Eigeru vyžádala dvě oběti. Byli jimi horolezci z Nového Zélandu a Anglie. Jejich pád zachytil na videokameru britský televizní štáb, který nedaleko natáčel dokumentární film o švýcarských Alpách. Informovala o tom agentura AP.

Švýcarská policie odmítla sdělit jména obětí, držice se svého obvyklého oficiálního postupu. Britský tisk ale zveřejnil, že se jedná o 31-letého Matthewa Hayese z Hampshire a 26-letého Phillipa O'Sullivanova, původem z Nového Zélandu, toho času žijícího v Anglii ve West Sussex.

Police sdělila, že na kameru natočený materiál bude použit při vyšetřování nehody.

K pádu došlo v úterý 12. září odpoledne za slunečného a velmi teplého počasí v dolní části druhého ledového pole. Horní z obou horolezců ztratil rovnováhu a při svém pádu s sebou strhl i druhého horolezce, kterého vlekl za sebou 600 metrů. Těla byla objevena až ve středu. Podrobnosti nehody policie tajila až do páteční půlnoci.

1800 metrů vysoká stěna z drolivého vápence v samém srdci švýcarských Alp, která navíc přitahuje vždy to nejhorší počasí,

je horolezci považována za nejtěžší evropskou výzvu. Od jejího prvního úspěšného zlezení v roce 1938 vylezlo na vrchol již více než 700 horolezců, přes 50 jich zde ale zahynulo.

Ve Švýcarsku letos v horách zahynulo už 38 lidí.

Yuji Hirayama zopakoval Noia 8c+

ITÁLIE, ARCO
20. ZÁŘÍ 2000

Během své krátké návštěvy v Andonno těsně před vyhlášeným horolezeckým závodem Rock Master 2000 v italském Arcu zopakoval Yuji Hirayama cestu "Noia" 8c+. Informuje o tom server PlanetMountain.com.

Japonský horolezec řadí tuto cestu, která je obecně považována za jednu z nejtěžších sportovních cest v Itálii, mezi nejhezčí ve svém stupni obtížnosti. Cestu vylezl na druhý pokus, již dříve v zimě ale na cestě dva dny pracoval. V zimě musel svůj první pokus vzdát, protože cesta byla mokrá.

Na své poslední výpravě Hirayama uskutečnil i první výstup cestou "Tecno metal", kterou odhadl na 8c+. Tato linie spojuje dvě existující cesty a byla původně projektem Severina Scassy.

Ve světově proslulém horolezeckém závodě Rock Master, který proběhl 10. září v italském Arcu (letos na nové, velkolepě řešené stěně), se umístil Yuji Hirayama na druhém místě za ruským lezcem Evgeniem Ovtchinnikovem.

Vzpomínka na Lukáše Hermu

Celých deset let uplyne 21. října letošního roku od doby, kdy ve Wallisských Alpách navždycky zmizel kamarád Lukáš Herma. Lukáš byl skromný a hodný klučina, který horolezectvím skutečně žil od okamžiku, kdy se poprvé, pod vedením své matky, dotkl skály.

V říjnu roku 1990 odjel Lukáš, aniž by o tom někomu řekl, do milovaných hor. Vybral si nejkrásnější horu ze všech – překrásný, osamocený štít Matterhorn. Dvacátého prvního října v 9:08 hodin mi napsal lístek, že se chystá k výstupu a od té doby jej již nikdo nespatriil. Na chatě Hörnli hütte později našli pouze pár jeho osobních věcí. Nikdy se nedozvíme, jestli Lukáš ten den na vrchol své hory vystoupil, či nikoliv.

-jch-

EVEREST

za 16 hodin 56 minut

20. května dokázal Sherpa Bubu Chhiri pokořit bez pomocného kyslíku nejvyšší horu světa Mt. Everest (8850m) za rekordních 16 hodin a 56 minut. Tím překonal dosavadní rekord 20 hodin a 54 minut Kaji Sherpy z roku 1998. Bubu vyrazil ze základního tábora ve výšce 5833m a i přes nepřízeň počasí stanul za necelých 17 hodin na vrcholu. Podaří-li se mu vystoupit na horu i příští rok bude to jeho 11. úspěšný výstup na horu. Tím získá další prvenství.

(Podle časopisu Climbing No. 197 Jan Horák)

Klarinet Society

OSTROV U TISÉ
16. ZÁŘÍ 2000

Opravdu zdařilým vystoupením se v polovině září představila v Ostrově skupina **Klarinet Society**. K pěti hudebníkům (kytara a dechové nástroje) a výborné zpěvačce **Báře Řeháčkové** se později přidal na kontrabas **Miroslav Mžourek**. Úvodní směs melodií od George Gershwinů vystřídaly snad všechny „stále zelené“ swingové, jazzové i jiné hity, kde nechyběly ani lahůdky jako Moonlight serenade od Glenna Müllera, slavné (a skvěle zazpívané) Somertime z opery Porgy and Bess od již zmiňovaného Gershwinů, Wonderovo Tentokrát se budu smát já, či píseň Říkej mi to potichoučku...

-jch-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...*

- **Podzimní dýchánek** - 7.10. Závod na MTB v okolí Srbské Kamenice a Všemil. Pořádá HK Varnsdorf.
- **„Podzimní lezení Bořeň 2000“** Jubilejní X. ročník horolezecko - společenské akce, ve dnech 13.-15. října 2000, pořádá CAO Děčín (viz pozvánka). Sraz účastníků je v pátek 13. října v restauraci Chata Bořeň. Ubytování ve vlastních stanech na tábořišti pod Bořní. V pátek a v sobotu slavnostní oheň, přes den lezení, MTB nebo turistika po okolí. Info Houba.
- **Hřeben Krušných hor na kolech** - 21.10. Již podruhé společně přejedeme hřeben Krušných hor na MTB. Vlákem z Děčína do Litvínova a odtud přes Fláje po hřebenu zpět do Děčína. Info Houba, Uher.
- **Horolezecký orientační závod** - 22.10. Tradiční podzimní akce pořádaná HK Děčín. Info Pospíšil
- **Celá Bělá za nejkratší čas** - 29.10. Lezecký závod družstev. Start je od kostela v Bělé v neděli 29.10. v 7.00 hodin. Cílem je zdolat v nejkratším čase všech 26 věží v Bělé (dle průvodce z r. 1980). Info Houba, Uher
- **Běh Labákem** - 4.listopadu 2000. Tradiční běžecký závod pořádaný HK Děčín. Start je jako vždy od horolezecké chaty v Dolním Žlebu, trasa muži 17 km, ženy a děti poloviční. Info Uher
- **Festival FEHO-HUPO 2000** 20.-22.11. Praha. Umělecké disciplíny, horské kolo, horský běh, videofilmy...
- **Lezení na umělé stěně** 25.11. (?) od 9.00 hod. jako 3. část AP. Brumlovka nebo Ruzyně. Info Houba

Oprava

V minulém čísle jsme bohužel zjistili chybu v termínu horolezeckého orientáku (HOB). **Správný termín konání je v neděli 22.10.**, tedy nikoliv 21.10., jak bylo uvedeno!

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

- říjen**
- závod horských kol „Podzimní dýchánek“, Srbská Kamenice
  - lezení v Jizerských horách
  - Poslední slanění Jetřichovice (25.-26.10.)

- listopad**
- lezení v Jizerských horách
  - horolezecký orientační běh, pořádá HK Děčín
  - běh Labským údolím (Děčín)

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

*Na poslední chvíli se nám v redakci sešla spousta zajímavých článků. Co se vešlo - vešlo se, ostatní už dnes připravujeme do listopadového čísla, které by mělo vyjít již 1.11.2000. Velice zajímavý článek poslal například **Pavel Kýsa Bechyně!** Těšte se. Doufáme, že se vám bude říjnové číslo CAO News líbit.*

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Omluva

Velice se tímto omlouvám Jarce Černé, že jsem v CAO News 9 uvedl špatně její jméno. Přiznám se, že mě zmátla jmenovka na Vašem domovním zvonku. Jsem to ale popleta! Máš u mě frána!

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE BUDE KONAT VE STŘEDU 1. LISTOPADU 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDOU PŘIPRAVOVANÉ AKCE, FOTOGRAFIE Z TĚCH PROBĚHLÝCH, CELOVEČERNÍ FILM HORSKÁ KOZA A DALŠÍ!
TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!